

суттєвий позитивний вплив на стан капіталізації банківської системи України, та, відповідно, поряд з іншими факторами, забезпечить стабільність та надійність банківського сектору країни загалом.

Список використаних джерел

1. Подчерковний О.П. Про проблеми підсилення адміністративного тиску у банківській системі / О.П. Подчерковний // Сучасні технології управління підприємством та можливості використання інформаційних систем: стан, проблеми, перспективи : матеріали 6-ої міжн. наук.-практ. конференції (31 березня – 1 квітня 2011 р.). – Одеса, ОНУ ім. І. І. Мечникова, 2011. – С. 297–299.
2. Показники банківської системи [Електронний ресурс] : Національний банк України. – Режим доступу : https://bank.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=34661442&cat_id=3479853.
3. Про приведення статутного капіталу банків у відповідність до мінімально встановленого розміру [Електронний ресурс] : Постанова Правління НБУ від 06.08.2014 р. № 464 // Офіційний сайт Верховної Ради України. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/v0464500-14>.

Цимбал О.А., студентка гр. МФКп-171
Науковий керівник – Парубець О.М., д.е.н., професор
Чернігівський національний технологічний університет (м. Чернігів, Україна)

РОЗВИТОК ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ АГРАРНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Інноваційний потенціал аграрного сегменту країни, його формування та процес реалізації набувають все більшого значення в умовах розвитку продовольчих та фінансових світових ринків. Роль інноваційного потенціалу є значною в конкурентній боротьбі вітчизняних підприємств аграрного виробництва як на внутрішньому, так і на зовнішньому ринках. Професор Савенко І. І. у своїх працях зазначає, що інноваційний тип економічного розвитку є тим фундаментом, який визначає економічну міць країни та її перспективи на світовому ринку[4, с. 34-37].

Інноваційний розвиток аграрної сфери – це процес структурованого та системного удосконалення національної економіки, який базується на практичному впровадженні новітніх знань та компетенцій.

Основним напрямком інноваційного розвитку аграрної України має стати вихід зі стану сировинної країни до країни, яка здатна експортувати продукти і технології, а не лише сировину. Гнатєва Т. М. говорить про те, що запровадження інновацій в напрямку удосконалення процесів формування ресурсної бази призводить до збільшення потенціалу, але не дає максимального позитивного ефекту в аграрній сфері. Вплив на формування можливостей підприємства комплексно, зміна стандартних операцій від початку виробничого процесу до його кінця формують значний інноваційний потенціал, що має великі позитивні ефекти, які можна буде поррахувати у матеріальній та грошовій формах[1, с. 54-62].

На сьогодні аграрний сектор економіки характеризується низьким інноваційним потенціалом: висока вартість грошей у поєднанні з довгим періодом окупності інноваційних вкладень стримують капіталовкладення у розвиток економіки. Хоча за експертними оцінками у 2017 році Україна посіла найвищу за останні 7 років позицію в рейтингу за світовим глобальним індексом інновацій, але для того потенціалу, який має Україна це, без сумніву, не відповідне місце. Певні позитивні зрушення у підвищенні інноваційного потенціалу вдалося зробити за рахунок поліпшення трьох показників: бізнес-досвід, інфраструктура, креативність. Про це відмічалось на парламентських слуханнях на тему: «Національна інноваційна система: стан та законодавче забезпечення розвитку», які проведено на виконання Постанови Верховної Ради України від 8 лютого 2018 року № 2291-VIII.

При нестабільній економічній ситуації в країні та майже повній відсутності державних програм підтримки та розвитку аграріїв питання впровадження інноваційних технологій за власний кошт є вкрай проблемним, хоча і вкрай необхідним, адже вітчизняна продукція має конкурувати з продукцією провідних світових виробників, які активно впроваджують нововведення ще на стадії підготовки виробництва. Сучасний розподіл сил у світі характеризується значним відривом країн – лідерів, що створюють «інноваційне ядро» (або «анклав», як пише професор Савенко І.І.) від менш потужних країн, які змушені повністю залежати від позиції «активних гравців» [4, с. 34-37].

Нагальною проблемою формування інноваційного потенціалу аграрної сфери є недостатність та дисбаланс її інфраструктури. У провідних країнах науково-дослідні інституції співпрацюють з великими корпораціями та агрохолдингами. Так, в аграрному секторі США концентрація науково-дослідних робіт у великих корпораціях становить близько 50 % і поєднується з високою часткою самофінансування цих робіт (понад 90 % усіх витрат на науково-дослідні розробки в аграрному бізнесі) [3]. В Україні мають запрацювати дослідницькі університети з центрами підприємництва, це дуже важлива річ. Університети мусять мати і бізнес-школи, і центр підприємництва та створювати центр компетенції і одночасно надавати знання для створення бізнесу, допомагати втілювати інноваційні ідеї.

Безумовно, нарощення та реалізація інноваційного потенціалу галузі неможливі без фінансового забезпечення інноваційного розвитку та оптимізації інвестиційних потоків, тому деякі вчені застосовують поняття «інвестиційно-інноваційний розвиток» стосовно управління інноваційним потенціалом в аграрному виробництві [5, с. 189-197]. Інноваційний розвиток неможливий без зовнішніх інвестицій, фондів фінансування. Притягнення зарубіжного капіталу як інструменту «запозичення» світових технологій агропереробки продукції дозволить забезпечити стабільне поступове економічне піднесення, що спричинить залучення в аграрну економіку не тільки технологічних інновацій, але й нових компетенцій і технологій управління інноваційним розвитком.

В умовах розвитку євроінтеграції Україні необхідно не тільки вивчати досвід країн ЄС в сфері інноваційного розвитку агросектору, але і розширювати межі фінансового, торговельного співробітництва в даній сфері. Значний обсяг фінансування для розвитку агросектору країни ЄС отримують в рамках Спільної аграрної політики, Європейського фонду орієнтації і гарантій сільського господарства тощо.

Державну фінансову допомогу аграрії України отримують по лінії Українського державного фонду підтримки фермерських господарств. На 2018 рік в державному бюджеті України передбачено виділити 50 млн грн на Фонд підтримки інновацій. Диверсифікований портфель інвестиційних проектів має Офіс із залучення і підтримки інвестицій, який було створено наприкінці 2016 р. у рамках Угоди між Western NIS Enterprise Fund та Громадською спілкою «Фонд підтримки реформ в Україні». Одним із основних завдань Офісу є створення механізму підготовки та реалізації інвестиційних проектів за принципом «єдиного вікна» для забезпечення ефективності взаємодії з інвесторами, які діють в Україні, та активного залучення інвестицій [7].

А саме головне - виникла нагальна необхідність створення системи державного управління, розробки і впровадження механізму державного управління, який би дозволяв сьогоднішньому аграрному бізнесу залучати інноваційні технології починаючи із моменту ідеї та протягом всього виробничого процесу до моменту реалізації продукції. Позитивний інноваційний клімат всередині країни спонукатиме зовнішніх інвесторів вкладати капітал у національну економіку та впровадження новітніх інновацій. Концептуальними засадами залучення досягнень інноваційної моделі управління в аграрне виробництво повинен стати системний та оперативний розвиток законодавчої й нормативно-правової бази галузі з послідуною послідовною реалізацією інноваційної стратегії та інструментів наукових, дослідно-експериментальних робіт і структурних перетворень в аграрному виробництві [1, с. 54-62].

Необхідно створити умови для розвитку більш тісної взаємодії і співпраці суб'єктів аграрного сектору з новоствореною Радою з розвитку інновацій в напрямку формування ефективної інноваційної політики і створення стимулів для її практичної реалізації.

Запровадження вищевказаних заходів та ідей дасть змогу підвищити інноваційний потенціал не лише аграрного сектору економіки, а й країни в цілому, забезпечивши надходження валютної виручки від реалізації продукції аграріїв та забезпечивши зміцнення продовольчої безпеки та підтвердження *іміджу України* в світі як *аграрної держави*.

Список використаних джерел

1. Гришова, І. Ю. Проблеми формування інноваційної системи України / І. Ю. Гришова, Т. М. Гнатська // Інноваційна економіка. – № 12. – 2012. – С. 54-62.
2. Язлюк, Б. О. Соціально-економічні чинники нарощення процесів тіньової економіки України / Б. О. Язлюк, О. Б. Наумов // Український журнал прикладної економіки. – 2016. – Том 1. – № 1. – С. 180-187. – ISSN 2415-8453.
3. Митяй, О. В. Стратегические аспекты формирования конкурентоспособности / О. В. Митяй // Ukraine – EU. Part 1. Modern priorities of economics, engineering and technologies. – Chernihiv: CNU, 2016. – P.197-200.
4. Щербата, М. Ю. Сучасні трансформації ресурсно-виробничого потенціалу національної економіки України / І. Ю. Гришова, М. Ю. Щербата // Zbiór artykułów naukowych – Warszawa: Wydawca: Sp. z o.o. «Diamondtradingtour», 2015. – str. 34-37.
5. Панюк, Т. П. Диверсифікація як основа структурної модернізації економічної діяльності аграрних підприємств / Т. П. Панюк, О. І. Лукомська // Збірник наукових праць Луцького національного технічного університету «Економічний форум». – Луцьк. – 2016. – Вип. 1 – С. 189-197.
6. Про утворення Ради з розвитку інновацій [Електронний ресурс] / Кабінет Міністрів України; Постанова, Положення від 25.10.2017 № 895. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/895-2017-%D0%BF>
7. Урядовий портал [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://old.kmu.gov.ua/>